

Din stemme er afgørende

Valg til Hovedstyrelsen DLF 2023

Kære kollega og medlem af Danmarks Lærerforening

Jeg hedder Sanne Weisbjerg Vilstrup (juridisk fornavn Susanne), og jeg er kandidat til Hovedstyrelsen i Danmarks Lærerforening.

Jeg genopstiller til hovedstyrelsesvalget, fordi der fortsat er behov for, at de mindre medlemsgrupper og specialundervisningsområdets fagprofessionelle har en plads i DLF's hovedstyrelse.

Jeg vil arbejde for, at alle foreningens medlemsgrupper oplever, at deres interesser og arbejdsvilkår varetages.

En stemme på mig er med til at styrke sammenhængskraften i hele foreningen.

Læs mere på min hjemmeside: sanne-dinstemme.dk

Hvem er jeg

- Hovedstyrelsesmedlem siden 2020, herunder medlem af Undervisningsudvalget og følgegrupperne Mindre medlemsgrupper og Specialundervisning og inklusion
- Logopædisk konsulent i PPR Ballerup siden 2009
- TR og kredsstyrelsesmedlem i Ballerup Lærerforening siden 2010
- Tidligere børnehaveklasseleder på Rødovre Skole og Skovmoseskolen samt underviser i SUKA (Handicap- og specialundervisning i Storkøbenhavn)
- Præsident for Nordisk Forbund for Specialpædagogik
- Forperson for Logopædisk Forum siden 2016
- Jeg er 56 år, gift, har to voksne piger og er bosat i København V.

Landsledelsen i Danmarks Lærerforening skal fortsat afspejle alle foreningens medlemsgrupper, hvorfor jeg igen stiller mit kandidatur til rådighed. Jeg vil med hjerteblood og passion fortsat tage del i den politiske varettagelse af alle medlemmers løn og arbejdsvilkår og med tæft sikre, at der kontinuerligt er et stort fokus på de mindre medlemsgrupper og det specialiserede børne-, unge- og voksenområde.

For mig er det fortsat signifikant at være en del af DLF's landsledelse. På den måde vil jeg være med til at sætte retningen for foreningens politik såvel som for udviklingen i og omkring folkeskolen. Det er væsentligt, at foreningens politik afspejler alle foreningens medlemsgruppers vilkår - også på alle foreningens øvrige arbejdspladser.

I vil kunne se det ved, at der er en overensstemmelse mellem det, jeg siger, og det jeg gør! Med afsæt i mit tilhørsforhold har jeg et konsekvent og reelt blik for specialundervisningsområdet og de mindre medlemsgruppers vilkår og udfordringer og support til folkeskolens lærere og børnehaveklasseledere.

Jeg har opbakning til mit kandidatur fra Samrådet for de specialpædagogiske foreninger (Danmarks Specialpædagogiske forening, Læsekonsulenternes Landsforening, Pædagogisk Psykologisk Forening og Logopædisk Forum). Ligeledes fra Kredsstyrelsesmedlemmer i Ballerup Lærerforening; fra specialskoler og de mindre medlemsgrupper samt fra speciallærere m.fl.

Lidt uddybende om mig

Jeg har de seneste fire år været politisk valgt i DLF's hovedstyrelse. Jeg er uddannet logopæd og har de seneste 14 år været ansat i PPR i Ballerup, hvor jeg også er tillidsrepræsentant.

Jeg er kredsstyrelsesmedlem i Ballerup Lærerforening, hvor jeg er vedholdende i at sætte specialskoler og de mindre medlemsgruppers vilkår på dagsordenen, såvel som i at tage politisk medansvar for det almene skoleområde og inklusionsdagsordenen. Jeg har igennem de sidste syv år været forperson for Logopædisk Forum, som er en af de specialpædagogiske foreninger under DLF.

Jeg har som hovedstyrelsesmedlem være kontaktperson for de specialpædagogiske foreninger (Læsekonsulenternes Landsforening, Danmarks Specialpædagogiske Forening, Pædagogisk Psykologisk Forening og Logopædisk Forum) og ligeledes deltaget i Samrådet for de specialpædagogiske foreningers møder. Samrådets opdrag er at få specialpædagogikken og inklusionen på dagsordenen i DLF samt at sikre gode løn- og ansættelsesvilkår for foreningernes medlemsgrupper.

Jeg har tidligere været ansat som børnehaveklasseleder på Rødovre Skole for elever med sprog- og talevanskeligheder og på specialskolen Skovmoseskolen i Rødovre. Desuden har jeg undervist i SUKA (Handicap- og specialundervisning i Storkøbenhavn) og været ansat på forsorgshjem, hvor målgruppen var voksne med misbrug og hjemløshedsproblematikker.

Børn, unge og voksne i udsatte positioner har altid været omdrejningspunktet for mit professionelle virke, og det er herfra min ild udspringer. Jeg vil gøre mit for at sikre, at den skolepolitiske- og specialpædagogiske dagsorden ligesom unge- og voksenuddannelsesområdet prioriteres højt, samt at alle medlemmer i DLF sikres gode løn- og ansættelsesvilkår.

Mit specifikke fokus i Hovedstyrelsen vil være

Mit specifikke fokus i hovedstyrelsen vil være de mindre medlemsgrupper og vilkårene for medlemmerne på det specialiserede børne-, unge- og voksenområde samt opdraget med at løfte inklusionsopgaven i folkeskolen.

Mine fem valgtemaer

- Et effektivt samarbejde mellem PPR, skole og specialtilbud
- Vi skal undgå afspecialisering, anerkende speciallærernes erfaringer, viden og kompetencer som en vej til at løfte inklusionsudfordringen
- Positiv kommunikation, synlighed og respekt omkring mindre medlemsgruppers mange særegne områder og vilkår
- Et vedvarende fokus på alle medlemmers lønudvikling og ansættelsesvilkår, der matcher de respektive funktioners vilkår
- Kontinuerlige karrieremuligheder og kompetenceudvikling for alle medlemmer, der giver adgang til nye funktioner og retninger

Læs mere på min hjemmeside: sanne-dinstemme.dk

Et effektivt samarbejde mellem PPR, skole og specialtilbud

Et effektivt samarbejde mellem PPR og almenskolen, specialskolen, specialklasserækker/gruppeordningen foregår tæt på børnene og de unge i deres eget miljø, der hvor udfordringerne er. Derfor er det også her, de skal løses - tæt på praksis, i praksis og i samarbejde med lærere, børnehaveklasseledere og ledelsen på skolen. PPR skal tilbyde skolerne det, de har brug for, hvilket indimellem også kan være andet end det, der efterspørges fra skolens side.

Aktuelt står PPR i et paradigmeskifte, hvor den pædagogiske psykologiske rådgivning ikke alene handler om det enkelte barns behov. PPR's opgavefokus handler i lige så høj grad om elever i grupper, klasser, fællesskaber og om skoleudvikling. Derfor må PPR og skolens fagprofessionelle tage udgangspunkt i det dobbelte perspektiv og forstå eleven eller den unge i en social sammenhæng. Derfor er det særdeles vigtigt, at PPR's blik på den tidlige indsats og det forebyggende arbejde prioriteres fremfor individuelle undersøgelser.

Det er altafgørende at prioritere, at PPR er tæt på skole og dagtilbud og fortsat er forankret i Folkeskoleloven. Og vigtigt at fastholde at PPR's personale er forankret i egen organisation for at skærpe det kritiske blik.

Et effektivt og tværfagligt samarbejde er et teamwork, hvor de fagprofessionelle rundt om barnet eller gruppen kan - og er indstillet på at - løfte opgaven i fællesskab med afsæt i at være undersøgende på forskellige perspektiver, forståelser, viden og kompetencer. Det er samskabelse, når skolens fagprofessionelle og PPR's medarbejdere opnår nye forståelser og løsninger på de udfordringer, de fagprofessionelle i fællesskab er ansvarlige for at løfte i arbejdet med børn og unge med særlige behov og i mistrivsel.

PPR skal have blik for at skabe bedre betingelser for, at børn og unge har adgang til deltagelsesmuligheder på mangfoldige måder. Et PPR, hvor supporten sker via deltagelse af de fagprofessionelle PPR-medarbejdere ude i barnets eller den unges praksis i et samarbejde med skolens faglige vejledere/PLC.

Et effektivt og praksisnært PPR-opdrag skal understøtte skolerne på forskellige måder. Rigtig meget sker allerede, i nogle kommuner mere end i andre kommuner. Der er med andre ord et behov for, at PPR's organisering og support bliver mere homogen. Og at der er nysgerrighed, organisatorisk mod og god ledelse samt dialoger på tværs. Det kan og skal gøres bedre.

Dette vil jeg i den nye hovedstyrelse arbejde for bliver en realitet.

Vi skal undgå afspecialisering, anerkende speciallærernes erfaringer, viden og kompetencer som en vej til at løfte inklusionsudfordringen

Der er behov for mere anerkendende respekt og approach til arbejdet med og for medlemmernes vilkår på det specialiserede skoleområde. Det er helt presserende at være præcise i den retoriske kommunikation om de specialiserede skoletilbud og samtidig være enige om, at når vi taler om en underfinansieret folkeskole, må det ikke være med en tilgang, hvor vi i samme moment smider de specialiserede skoletilbud og vores medlemmer under bussen!

Der SKAL være økonomi og politisk velvilje til, at de elever som ikke får tilstrækkeligt udbytte af undervisningen i folkeskolen grundet deres komplekse vanskeligheder og handicaps respektfuldt visiteres til et mere relevant specialiseret skoletilbud.

Samtidig skal vi have mod og vilje til at udfordre os selv som fagforening på det nuværende inklusionsparadigme og anerkende, at præmissen for inklusion har en u hensigtsmæssig bagside.

Alt for mange elever bliver fastholdt i tilbud, hvor der ikke er tilstrækkelig specialisering. Tilbud, der på ingen måde lever op til folkeskolelovens bestemmelser om, at rammer og indhold i skolen skal understøtte muligheden for, at eleverne kan blive så dygtige som muligt.

Vi skal blive langt bedre til at drage nytte af de specialpædagogiske kompetencer, viden og erfaringer, som speciallærere besidder. Deres erfaringer, viden og kompetencer skal mere systematisk sættes i spil som en af flere metoder til at løfte inklusionsudfordringen i almenområdet.

Det er derfor afgørende, at der sættes mere lys på specialskoleområde, end hvad der er blevet gjort i denne hovedstyrelsesperiode med undersøgelsen Specialskolelærernes hverdag. Undersøgelsen har været en god begyndelse, men gør det ikke alene!

Jeg mener, det er positivt og vil gøre en forskel, at Danmarks Lærerforening sammen med de øvrige aktører på folkeskoleområdet har etableret et tæt og forpligtende samarbejde med Sammen om Skolen. Her er debatten om inklusionsudfordringen blevet forankret. Lige så fundamentalt er det, at der i Sammen om Skolen drøftes og nås en afklaring på, hvilken rolle specialskolen skal have i folkeskolen, og hvilken rolle den specialiserede undervisning skal have i håndteringen af den samlede folkeskoleopgave.

I min optik er specialskolen en del af løsningen på inklusionsudfordringen og mistrivselproblematikken – ikke en eksklusion! Alt for mange elever placeres i skoletilbud, som ikke matcher deres behov – til skade for alle parter. Det skal vi forholde os til og handle på! Derfor er jeg betydningsfuld i den nye hovedstyrelse.

Positiv kommunikation, synlighed og respekt omkring mindre medlemsgruppers mange særegne områder og vilkår

Den senest gennemførte medlemsundersøgelse i efteråret 2019 viste, at majoriteten af de mindre medlemsgrupper oplever, at Danmarks Lærerforening opfylder deres ønsker og behov for medlemskab. Ikke desto mindre er der fortsat en uforståenhed og uenighed om disse resultater fra rigtig mange medlemmer af de mindre medlemsgrupper, når jeg har præsenteret resultatet for dem.

Det skal vi selvfølgelig handle på. Vi er nødt til at være mere nysgerrige på, hvorfor undersøgelsen tegner et så positivt billede samtidig med, at medlemmerne fortsat ikke oplever, at foreningen indfrier deres behov for medlemskabet. Vi må være undersøgende overfor, hvilke tiltag der mere specifikt er behov for, for at de mindre medlemsgrupper fortsat kan se sig som en del af fællesskabet i Danmarks Lærerforening.

Jeg er helt på linje med formuleringen i foreningens Principprogram: En forening, der favner bredt. Og at det er essentielt, at alle medlemsgrupper mærker, at foreningen arbejder for netop deres medlemmer såvel som for professionerne og fællesskabet. Derfor bliver vi også nødt til at erkende, at når medlemmer fortsat ikke oplever, at Landsledelsen når ud i alle hjørner, og medlemmerne i f.eks. de særlige stillingskategorier ikke mærker og kan se tydeligt aftryk af, at der i foreningen arbejdes med at gøre en forskel for netop den specifikke funktions opgaveløsning, så kalder det på handling.

Handling i kommunikation og fokus på hver enkelt medlemsgruppe vil skabe merværdi i vores fælles fagforening, så nye og unge medlemmer, nu og i fremtiden, kan se sig ind i fællesskabet i foreningen.

Dette skal ske ved, at vi viser interesse, og at det, vi siger, er det, vi mener og gør!

Vi er nødt til at være mere præcise og målrettede i vores kommunikation som forening. Kommunikation er en udfordring, men det er afgørende, hvis vi skal være en forening, som vil have alle forhandlingsberettigede medlemmer med ombord!

Et vedvarende fokus på alle medlemmers lønudvikling og ansættelsesvilkår, der matcher de respektive funktioners vilkår

Kollektive overenskomster er en grundsten i Danmarks Lærerforenings lønpolitik, og det er helt klart den mest retfærdige måde, hvad angår fordeling af ligeløn for lige arbejde. Samtidig er det også med til at forhindre forskelsbehandling. Det skal der absolut ikke ændres på!

Som forening har vi vedtaget, at der skal være samspil mellem de centrale og lokale forhandlinger. At vores forhandlere i kredsene skal søge at udnytte det økonomiske råderum for medlemsgrupperne. Og der hvor der ikke er aftalt lønforløb, skal medlemsgrupperne prioriteres ved de lokale lønforhandlinger.

I min optik skal der fortsat være fokus på forhåndsftaler. Desværre er der en tilbøjelighed til i flere kommuner, at det ser sort ud med at forhandle kollektive lønaftaler for de mindre medlemsgrupper. Dette er en uheldig tendens, og vi skal som forening gøre alt, hvad der står i vores magt for, at dette ikke skal sprede sig yderligere.

Derfor er det vigtigt, at kredsene har tilstrækkeligt kendskab til de mindre medlemsgrupper og deres arbejdsvilkår. Dette som en forudsætning for, at kredsen kan lykkes med at forhandle attraktive lønaftaler for de mindre medlemmer. Desværre er det ikke alle medlemmer, der oplever, at der tages tilstrækkeligt ansvar for, at dette ansvar løftes. Der skal være opmærksomhed på dette, så vi undgår, at medlemmer forhandler deres egen løn, hvilket foregår nogle steder på nuværende tidspunkt! Det er væsentligt, at de mindre medlemsgrupper kan spejle sig i fagforeningen som et nødvendigt og vigtigt fællesskab, så disse medlemsgrupper fortsat fastholder deres medlemskab i DLF.

Nogle mere specifikke områder, som jeg mener, der bør være særligt fokus på:

Lavtlønsproblematikken på SOSU-underviserområdet, som er en udfordring for fastholdelse og rekruttering. SOSU-området skal italesættes meget mere positivt.

Det skal sikres, at der ikke sker stillingsnedgang af lærere på STU-institutionerne. STU er et uddannelses tilbud, og derfor er det også lærerne, som skal varetage undervisningen.

Uddannelsesvejledere fra andre faglige organisationer bør kunne optages i DLF, når de som minimum har en diplomuddannelse i vejledning. Det vil skabe et stærkere fagligt fællesskab. På nuværende tidspunkt er UU-vejledere organiseret i forskellige fagforeninger, qua deres grunduddannelse, der er det afgørende kriterie for, hvor man kan være organiseret.

Organisatorisk vil det være en styrke, at vejledningen opjusteres, så vejledningsopgaven er at give vejledning til alle elever igen. Desuden bør der ses på, at UU-centrene genetableres, så vejledningen bliver uafhængigt og får et fagligt fællesskab.

Logopæders ansættelse i PPR bør være ensartet og som skolekonsulent – samme ansættelsesvilkår ved samme opgaveløsning.

Kontinuerlige karrieremuligheder og kompetenceudvikling for alle medlemmer, som giver adgang til nye funktioner og retninger

Der er i den grad behov for, at vi som fagforening er ambitiøse på medlemmernes vegne omkring karriereudvikling. Derfor mener jeg, at det er positivt, at det ved kongressen i september blev vedtaget at gå videre med kompetenceudvikling som et OK24-krav.

Uanset hvor i arbejdslivet man som medlem befinder sig, er det væsentligt, at der er kontinuerligt fokus på, at man har noget værdifuldt at byde ind med. Der skal også i seniorarbejdslivet være mulighed for opkvalificering. Medlemmernes komplekse opgaveløsning med børn i mistrivsel og særlige behov fordrer kontinuerlig kompetenceudvikling.

Jeg mener ligeledes, at vejlederuddannelsen bør være en kandidatuddannelse. Det vil medføre et stærkere teoretisk grundlag for vejledningen af de unge, større anerkendelse af uddannelsen og mere dansk forskning på området; det har vi i den grad behov for.

Vi må som fagforening aldrig tænke for småt, heller ikke når det gælder karriereudvikling! Dette uagtet, om det betyder, at en mindre procentdel af medlemmerne vil forlade foreningen til andre områder inden for velfærdsområdet. Det er betydningsfuldt, at vi har mod til at se det som en samfundsmæssig investering, at andre områder inden for undervisningssektoren og velfærdsstaten eventuelt vil blive begunstiget med medarbejdere, som har kendskab til skolen og de øvrige medlemsgruppers vilkår og organisering. Et eksempel på dette er:

Den nye faglighed - psykologfaglig overbygningsuddannelse for lærere og pædagoger, der er fremsat forslag om i folkeskoleudspillet - bør på sigt give adgang til autorisation med yderligere overbygning. Samtidig er vi også nødt til at have fokus på vores medlemmer med cand. pæd. psyk. uddannelse. Denne medlemsgruppe løfter allerede kvalificeret rigtig mange opgaver med at understøtte læringsfællesskaberne omkring børn i udsatte positioner. Derfor skal de naturligvis også med i loopet omkring muligheden for yderligere overbygningsuddannelse, der kan kvalificere til autorisation. Jeg mener, at yderligere overbygning er nødvendig for at få den kliniske del koblet på, så der er adgang til autorisation. Vi må aldrig gå på kompromis med kvaliteten!

Din stemme er afgørende

Jeg håber, at ovenstående holdninger og synspunkter har overbevist dig om vigtigheden af at stemme på mig, og allerhelst med alle dine 18 stemmer.

Så har du FORTSAT en repræsentant med hjertet på rette sted, der vil varetage alle medlemmernes løn- og arbejdsvilkår de næste fire år i Danmarks Lærerforenings Hovedstyrelse.

Sæt dit kryds ved undertegnede fordi: **De smås stemme** – for det store fællesskab vidner om en hovedstyrelse med blik for sammenhængskraften i foreningen.

Tak for din opmærksomhed!

Læs mere på min hjemmeside: sanne-dinstemme.dk